

Itt születtem

Csíkmenaság

Csíkmenaság Hargita megyében, az alcsíki medencében terül el. A falun átfolyó patak neve Taploca. Menaság több tízesből áll: Újfalú, Alszeg, Középszeg, Felszeg és Pottyand.

Régen az emberek lótenyésztéssel foglalkoztak, a falu a ménesekről kapta a Ménés ág – Menaság nevet.

Pottyand nevű tízesről az a legenda járja, hogy legelőször egyetlen család költözött oda. Amikor valaki meglátta az egyedülálló házat, felkiáltott:

*– Na, ezek is idepottyánának!
Így született meg a Pottyand név.*

Írták és rajzolták: Adorján Mária, Bende Orsolya, Incze Tímea, Tompos Gellért, Varga Ferenc harmadikosok; Adorján Csaba, Adorján Szabolcs, Bálint Zsombor, Both Miklós, Dénes Margit, Erdély Gábor, Erdély Mónika, Erdély Enikő, György Antónia, György Izabella, Karácsony László, Madár Zsuzsa, Majláth Zita, Sándor Gabriella és Varga Éva negyedikesek Károly Veronika tanítónő vezetésével.

Csíkmenaságon sok dülő van: Havas eleje, Mesz, Hosszúaszó, Cseralja, Tompád, Hágó. A dülőket nagyon szeretjük, főleg télen, mert nagyon gyorsan csúszik rajtuk lefele a szánkó. Nyáron a dombok, hegyek virágoznak, és füvet teremnek. Azt az emberek lekaszálják, amikor megszáradt, föltakarják, boglyába rakják, fölhányják a szekérre, és hazaviszik. Majd télen a tehének megeszik a szénát.

Falunk római katolikus temploma Árpád-kori alapra, a 14. században épült. Szép szárnyasoltárunkat a budapesti múzeumban őrzik. A templom körül vastag köfal van.

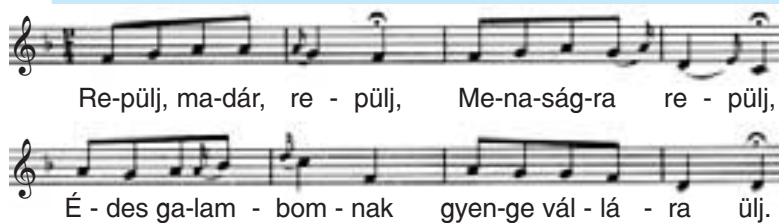

Régen, mikor Csíkmenaság határvédő falu volt, a szomszédos Hosszúaszón, a Libidári dombon, egy kastélyban lakott Xántusz Keresztes alcsíki királybíró. Az utolsó tártápusztulás idején az ő vezetésével védték meg Menaságot. Életét ebben a csatában vesztette el, ezért lett iskolánk névadója.

Iskolánkban I-VIII. osztály működik, és van óvoda is három csoporttal.

Falunkban sok a faragott, virágos, galambdúcos székellykapu. Ilyen köszöntést faragnak rájuk: "Szíves vendéglátó e kapu gazdája, de az álnok hízelgőt végképp kizárja! Béke a bemenőnek, áldás a kimenőnek".

Ha még nem tudátok, tanuljátok meg a legszebb menasági népdalt:

Mondjad, én küldtelek,
Mondjad, hogy rab vagyok,
Szerelem tömlőcben
Térdig vasban vagyok.

Rab vagy, rózsám, rab vagy,
Én meg beteg vagyok.
Mikor eljössz hozzám,
Akkor meggyógyulok.

Sok évvel ezelőtt volt egy néptánc együttesünk, a Gyöngyös Bokréta. Bors Julianna tanítónő vezetésével bemutatták a menasági táncokat, népszokásokat. Az iskolában mi is szoktunk furulyázni, táncolni, énekelni.

Szeretem a falumban a régi népszokásokat: a szüreti bált, Mária koronázását, karácsonykor az éneklést, a farsangi szénatáncot, maskarákat, kürtös kalácsot. Az egyik legvidámabb szokás a farsangtemetés. Húshagyó vasárnap a "maszkurák" végigvonulnak a falun. Elégetik a szalmabábukat, táncolnak, ijesztgetnek minket az ördögollóval és hamaszacskóval (hamvas zacskó). A két főszereplő Konc király és Cibre vajda. Pünkösdkor a falu apraja-nagyja a keresztrel a csíksomlyói búcsúra zarándokol. Ide mindig gyalog szoktunk menni.